

جلسه چهارم

📌 موضوع: نقادی پوزیتیویسم (اثبات‌گرایی)

✍️ مدرس: حجت‌الاسلام سید امید مؤذنی

📄 مقرر: جناب آقای محمدجواد رضازاده

تاریخ: ۱۴۰۲/۰۸/۱۰

📌 نقادی پوزیتیویسم (اثبات‌گرایی)

▼ چالش دیگر این هست که انسان نفس طیب نداشته باشد، به همین جهت خروجی کار علمی او هم بی‌فایده می‌شود و نتیجه درست را کنار می‌گذارد و نتیجه مورد نظر خود را اخذ می‌کند. فی‌الواقع فهم انسان بیشتر از آن چیزی که در درون خود داشته است، نمی‌باشد.

📌 پوزیتیویست‌ها اخلاق را از روی تجربه نمی‌توانند بسازند.

▼ لیبرال‌های پوزیتیویست می‌گویند که شما به جامعه آزادی بده تا هر فرد برود و منفعت فردی خود را تأمین کند، این جامعه ناخودآگاه منفعت‌اش تأمین می‌شود و به بهترین روش به سعادت می‌رسد؛ خب چالش اینجاست که آیا این گزاره کبروی را هم از تجربه به دست آورده‌اند؟!

▼ همین پوزیتیویست‌ها بسیاری از گزاره‌های بدون تجربه و مقبول دارند که جزء ارزش‌ها، ایدئولوژی‌ها و پیش‌فرض‌های آنان می‌باشد، اما در واقع باید فاقد اعتبار باشد، زیرا استدلال تجربی بر آن اقامه نشده است. مقصود اینکه آنها هم از بیرون مسیر را طراحی می‌کنند، درحالی‌که اشکالی که به ما می‌کنند، به خودشان نیز وارد است!

▼ مکاتب بشری می‌گویند که ما به جهان‌بینی شما کاری نداریم، بلکه فقط می‌خواهیم ایدئولوژی را در دست بگیریم و الزامات و قواعد را حاکم کنیم؛ چنین فردی تابع مکاتب بشری شده است، هر چند جهان‌بینی الهی هم داشته باشد!

▼ الحاد کمونیست، فلسفی است و ناظر به خالقیت می‌باشد. اما الحاد لیبرالیسم، اصلاً فلسفی نیست و ناظر به ربوبیت در روانشناسی و جامعه‌شناسی می‌باشد.

لیبرالیسم می‌آید و روابط حول انسان را از دایره وحی خارج می‌کند. انجام این انحراف هم با ارائه شبهات جامعه‌شناسانه و هم با تفسیر روانشناسانه جدید از انسان رخ می‌دهد.